

Jen při obědě si všichni bolestně uvědomovali její přítomnost. Nikdo se na ni neodvážil podívat, aby si nezkazil chuť k jídlu. Když jsem viděl její kolem dokola uslintaná ústa, připomínalo mi to nakládanou hrušku v rosolu.

Nepoužívala vidličku obvyklým způsobem. Vždycky si ji vrazila hluboko do pusy, přitlačila na horní patro a pak ji opřenou o horní zuby vytahovala, dokud z ní sousto nespadlo. Ani to, že má ve zvyku potravu v ústech řádně promíchat se slinami, dokud jí s klokotavým zvukem nezmezí v krku, nám nezůstalo utajeno.

A přestože jedla tak pomalu, při čtení z Bible značně rušila svým otřesným škytáním a vysoce libozvučným krkáním, jako by jídlo jen v rychlosti zhltno.

Můj otec vraštil obočí a my jsme jen stěží udržovali vážnou tvář. Dokonce i on se občas neovládl a zdi Jericha se rozsypaly smíchy. Ale nikdy jí to ani v nejmenším nevytkl.

Veronika

Jen u oběda si její přítomnost všichni bolestně uvědomovali. Nikdo se na ni radši ani nepodíval, aby ho nepřešla chuť k jídlu. Její ústa mi připomínala narůžovělou hrušku zavařenou v želé. Asi kvůli barvě jejích dásní a slinám, které jí při jídle hojně stékaly kolem úst. Krmila se podivně, strčila vidličku s jídlem až po rukojeť do pusy, přitlačila ji k patru a tahala ten kov zase podél horních zubů ven tak, že jídlo zůstalo někde vzadu. Potrava se jí v ústní dutině důkladně promíchávala se slinami, vířila nahoru a dolů, dokud se neztratila s bublavým zvukem v hrdle. Ani se nepokoušela to před námi skrývat. Přesto že jedla pomalu, trhavým škytáním a vysokým libozvučným řiháním přerušovala čtení bible, jako by to do sebe házela. Můj otec svraštil obočí, my jsme jen stěží potlačovali smích. Ale ani on se někdy neovládl, takže i zdi Jericha se bortily smíchy. Přesto jí to nikdy ani náznakem nevyčítal.

Eef

Jenom u jídla si každý rozpačitě uvědomoval její přítomnost. Nikdo se neodvažoval na ni pohlédnout, aby jí nezkazil chuť k jídlu. Její ústa mi připomínala hruškový kompot v želé, takzvaný „roodkokertje“. Podle barvy jejích dásní jsem usoudil, že při jídle hodně slintá.

Nenabírala si normální sousta, vidličku s jídlem si strkala celou do úst, přitiskla ji na patro a směrem ven si jídlo na ní otírala o horní zuby. Ani to, jak přežvykovala jídlo slepené slinami, a s dunivým zvukem ho polykala, se nesnažila před námi skrýt. Přesto, že jedla pomalu, vyrušovala při čtení z bible trhaným škytáním a hlasitým libozvučným krkáním, jakoby byla nenasytná. Můj otec vraštil obočí a my jsme mohli sotva zadržet smích. A dokonce ani můj otec se nemohl někdy udržet tak, že stačilo pousmání a vybuchl by smíchy. Přesto ale nikdy nic k jejímu chování nepoznamenal.

Petra

Trapně jsme v její přítomnosti cítili jenom při jídle. Nikdo se neodvážil na ni podívat, aby si nezkazil chuť k jídlu. Její ústa mi připomínala hrušku v želé, takzvaný.... To asi kvůli barvě jejích dásní a slinám, které sejí při jídle nahromadily kolem úst. Nejedla normální sousta: vidličku s jídlem zastrčila do pusy až po rukojeť, tou zatlačila do patra a vysunula vidličku podél horních zubů zase zpátky, takže jídlo zůstalo v ústech. Nesnažila se před námi zakrýt ani to, jak její ústní dutinu zaplavily sliny a smíchaly se s potravou, která se pak převalovala sem a tam, dokud nezažbluňkala v hrdle. Přestože jedla pomalu, značně rušila při předčítání z Bible tím, že škytáním až poskakovala a řihala, jako by předním hltala. Otec stáhl obočí, my jsme měli co dělat, abychom potlačili smích. Dokonce ani otec se někdy úplně neudržel, takže když padly zdi Jericha, pousmál se. Přesto o ní z jeho strany nepadla ani poznámka.

Lenka R.

Pouze při jídle si její přítomnost každý bolestně uvědomoval. Nikdo se neodvážil na ni pohlédnout, aby si nezkazil chuť k jídlu. Její ústa na mě působila jako dušená hruška v rosolu, takzvaná (??). Vzpomínám na to kvůli barvě jejích dásní a množství slin, které se jí vždy neúměrně tvořily okolo pusy. Jedla prapodivně; strčila vidličku s jídlem až po rukojeť do krku, přitiskla ji k patru a vytáhnutím kovu ven přes horní zuby uvízlo sousto v jejích útrokách. Také nás přivádělo k šílenství, jak notně otáčivými pohyby tam a zpět mísila potravu v ústní dutině se slinami, dokud ji s kloktavým zvukem nenechala zmizet v hrdle. Přes své pomalé přežvykování rušila předčítání z bible trhavým škytáním a vysoce libozvučným řiháním, jakoby vše právě zhltila. Otec vraštil obočí, ale my jsme jen stěží potlačovali smích. Sám se občas nemohl udržet, takže hradby Jericha se bortily s úsměvem. Ale přesto ji nikdy nic nevytknul.

Jakub

Jen během jídla si byl každý bolestně vědom její přítomnosti. Nikdo se neodvážil na ni pohlédnout, aby si nepokazil chuť k jídlu. Její pusa připomínala dušenou hrušku naloženou v rosolu, takzvanou růžovku. Myslím si, že to bylo způsobeno barvou jejích dásní a slinami, kterých měla vždy při jídle kolem pusy přešle. Nejedla běžná sousta, ale strčila si vidličku s jídlem do pusy až po násadu, zatlačila ji na patro a vytáhla ven podél horních zubů tak, že jídlo zůstalo uvnitř. Také se před námi

nesnažila zakrývat, jak se jí jídlo v ústní dutině bohatě mísilo se slinami a otáčelo se tam a zpátky až do okamžiku, kdy s kolotavým zvukem zmizelo ve chřtánu. Přesto, že jedla pomalu, velmi nás rušila při čtení z bible cukavým škytáním a vysokým melodickým říháním, jako kdyby jídlo zhlitla. Můj otec mračíval obočí, my jsme stěží potlačovali smích. A i sám otec se občas téměř nemohl udržet, takže zdi Jericha se bortily s úsměvem. Přesto jí k tomu nikdy nic neřekl.

Silvie

Zato během jídla si každý její přítomnost neochotně uvědomoval. Nikdo se neodvažoval na ni pohlédnout, aby si nezkazil chuť k jídlu. / aby ho nepřešla chuť k jídlu. Její ústa mi připomínala dušenou hrušku v rosolu, takzvaný rudý chřtán. Asi kvůli té barvě dásní a slintů, které se jí pokaždé při jídle množily kolem pusy. Nebrala si obvyklá sousta, vrazila si vidličku s jídlem do pusy až po okraj násadky, přitiskla ji na patro a táhle vysouvala kov podél horních zubů tak, že jídlo zůstalo uvnitř. Nesnažila se před námi skrýt ani důkladné proměšování jídla se slinami. Převalovala ho v ústech sem a tam tak pečlivě, až zmizelo za klokotavých zvuků v hrdle. Byla strašně pomalá a při předčítání Bible nás nepříjemně rušila trhavým škytáním a vypuštěním hlasitými krkanců, skoro jakoby se něčeho děsila. Můj otec svrástil obočí a my jsme neudrželi smích. Někdy se nemohl dokonce ani otec pořádně ovládnout, takže se zdi v Jerichu hroutily při pouhém pousmání. Přesto to nikdy neokomentoval.

Andrea